SIAŬBIT THE SOWER

Vialika-Litoŭski (Biełaruski) dvumiesiačnik

The Great-Litvanian (Whiteruthenian) bimonthly

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, New York, U. S. A.

Časapis Katalicka-Hramadzki

1964 Studzień-Luty Nr. 36 (7 h.) January-February, 1964

TERRIBLE TRAGEDY

While riding yesterday in a gala political parade through downtown Dallas, Tex., President John F. Kennedy was shot in the head by an assassin.

The late President John Fitzgerald Kennedy

President Lyndon Baines Johnson

Viečny supakoj daj jamu, Boža, a śviatło biazustannaje niachaj jamu śviecić; niachaj supačyvaje na vieki. Aman.

Pamažy Boža novamu kiraŭniku u dobrym zdaroŭju kiravać U. S. A., a bandyckuju bandu naležna pakarać.

"SIAŬBIT".

AB SIAMI PAKUTNYCH PSALMACH

D v a s ł o ŭ c y a b p a k u c i e. — 1) što značyć P a k u t a ? 2) Čamu treba pakutavać? — 1) P a k u t a j nazyvajuć ludzi usiakuju trudnaść u zdaroŭi, u pracy, u susiedzcvie, ci u siamji. Kažuć naprykład: "Pakuta mnie z hetymi susiedziami!" "Pakuta z takoj rabotaj!" — Ale tut mova ab pakucie duchovaj. — Takaja pakuta jość sukrušeńnie serca z malitvaj i z dobrym dziełam, kali čałaviek choča pakinuć błahoje i tvaryć dabro, kab naviarnucca da Boha i vyprasić u jaho prabačeńnie. Asabliva u katalikoŭ časta praktykujuć spoviedź. Dobra adbytaja spovedź daje poŭnaje adpuščeńnie hrachoŭ: taki čałaviek, adpakutavaŭšy, adchodzić jakby nanova achryščany.

U štodziennym žyćci ludzi pryvykli nazyvać "pakutaj" tuju karu-malitvy, ci dobryja učynki, jakija spaviadnik zakładaje "za pakutu". Ale heta faktyčna nazova nieadpaviednaja, bo na spoviedzi dajecca častkovaja kara jak adpłata, ci uznaharoda za hrachi i takaja kara łučycca z pakutaj — spoviedziaj.

I jość jašče tak nazyvanyja, "Pakutnyja Psalmy (7)", vybranyja z pamiž 150 psalmaŭ Davidavych, nazvanyja tak dziela taho, što majuć pakutny charaktar. Bo sam David u Starym Zapaviecie byŭ vialikim pakutnikam. A dziela taho, što jon byŭ słaŭnym paetam, dyk jahonyja pieśni-psalmy, u jakich słavić Boha, dziakuje Bohu, prosić ab pomač, abo pakutuje za svaje hrachi. Hetyja psalmy-malitvy uvajšli u nabaženstva usich chryścijanskich narodaŭ, a taksama i admaŭlajucca pryvatna. U roznych krajoch paety pierakładali psalmy vieršam, kab lahčej było ich čytać i piejać u rodnaj movie i u svajej melodyi. Hetym sposabam malitva rabiłasia bolš žyvoj i sardečnaj.

Tut aŭtar hetaha pierakładu źviertajecca da biełaruskich kampazytaraŭ z prośbaj, kab dziela bolšaj chvały Božaj uzialisia padabrać adpaviednuju melodyju da Pakutnych Psalmaŭ.

2) Čamu treba pakutavać? — Sama natura čałavieka damahajecca papravy i daskanałaści, a, značyć, pakuty. I u pryrodnym žyćci — u chvarobie treba lačycca, a heta vymahaje ciarplivaści, ahraničańnia, supakoju, značyć, pakuty. Takoj-ža pakutaj źjaŭlajecca štodziennaja praca, navuka, vychavańnie. Dyk i u nadpryrodnym paradku, dzie treba ratavać-lačyć dušu, jakaja upała u hrech, tut tymbolš patreba pakuty, kab paŭstać z hrachoŭ, papravicca i vytryvać u dobrym žyćci, i kab adpłacić Bohu za pryčynienaje zło. Adnak najlepšaja budzie pakuta, kali u joj jość i spoviedź, ale jana i samaja trudnaja! I tut voś treba i ciarplivaści, i stydu, i achviary i malitvy... Heta jakby skazać, duchovaja łaźnia — abmyvańnie i čyščeńnie — z myłam,

ščotkaj i haračaj vadoju. Tut ułasna samaje istotnaje — ščyraść pryznańnia, ślozy žalu, poŭnaja achviara z našaha samalubstva, značyć, pakora. A najvažniejšaje, što u spoviedzi dzieić specyjalnaja Božaja pomač, tak nazyvanaja "Łaska tajnicy — sakretu", praz jakuju hetaja pakuta łučyć nas z Boham; a prytym u vialikich adpuščanych hrachoch spoviedź začyniaje dla nas piekła i adčyniaje nieba. Usio heta my majemo praz zasłuhi Zbaŭcy Jezusa Chrysusa — praz jahonuju kryžovuju śmierć i da hetaha dałučajucca zasłuhi i pakuta Najśviaciejšaj Dziewy Maryi i Božych Śviatych, taksama i ichnymi malitvami. — Pakuta maje vialikaje značeńnie dla kažnaha čałavieka, dla siamji, dla hramadztva i dla usiaho śvietu. Jak kažnaja cehła i kamień niasieć svaju słužbu u budynku, tak i my słabyja ludzi. Zatoje voś i vialiki pakutnik, Jan Chryściciel, klikaŭ žydoŭski narod da pakuty, kab naležna spatkać Mesyjaša — Chrystusa: "Pakajciesia, bo nabliziłasia Vaładarstva Niabieskaje. Hatujcie darohu Hospadu" (Mat. 3, 2-3). A i sam Jezus, najbolšy Pakutnik śvietu, taksama zaklikaje, kažučy: "Spoŭniŭsia čas i nabliziłasia Vaładarstva Božaje: pakajciesia, i viercie u Evaneliju" (Marak 1, 15). A navat pryhraziŭ Chrystus: "Kali niepakajeciesia i usie razam zahiniecie". I Śviaty Piotr Apostoł u navucy da žydoŭskaha narodu havaryŭ: "Pakajciesia i naviarniciesia, kab byli źniatyja z vas hrachi vašyja" (Apost. Dziei 3, 19). — Asabliva u ciapierašnim časie, kali biazbožny Antychryst trymaje u rukach atamnuju bombu nad nieščasnym śvietam, kab jaho zahubić, ciapier ułasna nadyjšoŭ najpilniejšy "čas Pakuty". Chrystus, havoračy ab kancy śvietu, kazaŭ: "I vy budźcie hatovy, bo Syn Čałaviečy pryjdzie u hadzinu, u jakuju nia dumajecie" (Mat. 24,44). Bo moža Boh dapuścić, kab niahodny złydzień pryčyniŭsia da zhuby niahodnych ludziej, jakija nia chočuć być "hatovymi", značyć, nia dumajuć ab pakucie. Zatoje tym, jakija staranna słužać Bohu, a u pamyłkach i hrachoch pakutujuć, Boh — Haspadar skazaŭ: "Dobra dobry i vierny słuha! U małym ty byŭ vierny: nad mnohim ciabie pastaŭlu, uvajdzi u radaść Haspadara svajho" (Mat. 25,23).

Na ščaście jość ludzi, jakija pakutujuć za siabie i za druhich: achviarujuć usie svaje ciarpieńni, pracu, achviary, malitvy i pakutu za hrešny śviet, za navarot biazbožnikaŭ, na adpłatu Bohu za pryčynianaje zło. O, Boh vielmi patrabuje takich "dziesiaci spraviadlivych" i praz ich trymaje hety hrešny śviet! I ja — praz ščyruju pakutu — pastarajusia da ich prypisacca.

Siem Psalmaŭ Pakutnych, kali ich budziemo čytać ci piejać u malitvie, vielmi nam pamohuć da žalu za hrachi i navarotu da praŭdzivaj pakuty.

**
*

Siem Pakutnych Psalmaŭ

ANTYFONA

Nie zvažaj, što my z hrachami,
Boža naš łaskavy;
Nie karaj Ty nas z baćkami
Za błahija spravy!

PSALM 6

Nia sudzi mianie, moj Boža,
I nia budź mnie mścivy:
Miłaść karu chaj adłoža —
Budź mnie litaścivy.

* * *

Vielmi kości štoś tryvoža
Bačyš Ty — ja chvory:
Azdaroŭ mianie, moj Boža,
I ratuj u hory!

* * *

I duša strašenna nyje
U lichoj tryvozie;
Ty dakul mianie pakinieš
Na błahoj darozie?

* * *

Abiarnisia! Tolki hlanieš,
Litaścivy Boža:
I duša maja paŭstanie —
Dać ratunak možaš.

* * *

Bo ci-ž buduć miž pamioršych
Boha słavić ludzi?
I chto ŭ piekle z tych najhoršych
Chvału nieści budzie?

* * *

Ja zmaryŭsia u stahnańni.
Što noč, moj Ty Boža,
Abaljusia ja ślazami —
Tak abmyju łoža.

* * *

Varahi byli naŭkoła —
Zhinuć ja ŭžo mieŭsia;
Žudaść vočy prapałoła —
Ja až sastareŭsia.

* * *

Adstupicie, złyja ludzi —
Što mnie zło tvaryli:
Boh moj płač pryjmaci budzie —
Dosyć vy hrašyli!

* * *

Boh pačuŭ majo prašeńnie
I pryniaŭ łaskava,
Boh uvažyŭ na maleńnie —
Voś jakaja sprava!

* * *

Ty, moj vorah, zastydajsia —
Strach idzie, tryvoha;
Naviarnisia, pakarajsia
I ubojsia Boha!

* * *

Budź Ajcu i Synu chvała —
Z Śviatym Ducham viečna,
Jak ciapier i jak byvała,
Tak i biezkaniečna

* * *

PSALM 31.

O, sapraŭdy toj ščaślivy —
Čałaviek taki,
U kaho byli — na dziva —
Zmyty ŭsie hrachi.

* * *

Chto nia mieŭ u sercy zdrady,
Ni błahich hrachoŭ
I chto słuchaŭ Božaj rady —
Prosta chto išoŭ.

* * *

Ja maŭčaŭ, a kości nyli —
Až zusim zmadzieŭ;
Klikaŭ cełу dzień što siły
Ja až abamleŭ.

* * *

Boh mianie i dniom i nočaj
Cisnuŭ i pryhnuŭ;
Adčyniŭ ja svaje vočy,
Cierń tvoj jak pačuŭ.

* * *

Spaviadaŭ Tabie praviny —
Abjaviŭ Tabie, —
Nie taiŭ hrachoŭ pryčyny —
Abviniŭ siabie.
* * *
Ja kažu; — ja abviniŭsia —
Dreń sudžu svaju.
Prad Taboju pakarusia —
Zdymieš złość maju.
* * *
Dy pabožnyja ŭsie buduć
Biehčy da Ciabie:
Chočuć dobryja ŭsie ludzi
Admalić siabie.
* * *
A choć vody ŭsich patopaŭ
Chaj šumiać naŭkruh,
Tych adnak-ža nie zachopiać,
Ŭ kaho mocny duch!
* * *
Radaść — Ty, maja zasłona,
Ŭ biedach zachavaj,
Ad pahanych — abarona —
Zhinuć mnie nie daj!
* * *
Boh tvoj—Ja! dam śviet ŭ nočy—
Praŭdu Ja skažu:
Nad taboju maje vočy —
Šlach tvoj pakažu.
* * *
Vy nia budźcie tak jak koni,
Ci jak muł niamy,
Što i rozumu nie maje
I žyvieć durny!
* * *
Ludzi ich kiełzać umieli,
Kiravać uzdoj,
Pakarycca kab chacieli
Pad tvajej rukoj.
* * *
O, šmat rozah vypadaje
Na ludziej ŭ hrachoch!
Chto nadzieju ŭ Boha maje —
Miłaserny Boh.
* * *
Spraviadlivy, pachvalisia,
Z Boham što chadziŭ;
Sercam prostym viesialisia
I što z Boham žyŭ!
* * *
Budź Ajcu i Synu chvała —
Z Śviatym Ducham viečna,
Jak ciapier i jak byvała,
Tak i biezkaniečna.
* * *

**
*

PSALM 37.

Ach, moj Boža, nia turbujsia
I nia budź mnie mścivy:
Nie karaj, ale źmiłujsia —
Budź mnie litaścivy!
* * *
Strełу ź nieba pranikajuć
Mnie u serca złosna,
I ruka tvaja ciažkaja
Tak zhniataje mocna!
* * *
Ja ad hnievu tvajho straciŭ
Ŭsio svajo zdaroŭje
I ŭ kaściach svaich ubačyŭ
Hrech i biezhałoŭje.
* * *
Hałavu hrachi absieli
I rastuć strašenna:
Ja pad ciažaram słabieju —
Tak sa mnoju drenna!
* * *
Zahnilisia, nyjuć rany —
Až mnie duch zajmaje:
Z taho rozum padarvany —
Ja ŭžo ledź tryvaju!
* * *
Tak ja skručany, papsuty —
Da kanca mizerny,
Tak sumuju za pakutu,
Što nia byŭ ja vierny!
* * *
Kości ŭ ściahnach razmadzieli
I ŭsio cieła chvora:

Bol i rany tak zajeli —
Hora, adno hora!
* * *
Tak ja biedami prašyty —
Hałasić mnie treba:
Hrudzi stohnuć jak prabity —
Recha jdzie da nieba.
* * *
Boža! žal moj prada mnoju —
Ciažka uzdychaju
I adkryŭ ja prad Taboju
Ŭsio, čaho žadaju.
* * *
Serca vielmi sturbavana,
Siła vyjšła ź cieła:
Voka duža stała ćmiana —
Śvietłaść paciamnieła.
* * *
Chto byŭ miły, chto byŭ rodny,
Tyja stali blizka:
Akružyli mianie zhodna
I schililiś nizka.
* * *
A susiedzi uciakajuć,
Zboku pazirajuć,
Ci dušy majej šukajuć,
Siłaj pahražajuć.
* * *
Ci błahoćcia mnie žadajuć —
Moviać hłupstva ŭ złości,
Ci u dumkach razvažajuć,
Kab zrabić mnie štości.
* * *
Ja-ž hłuchi staŭ, ja nia čuju,
Što jany hamoniać:
Aniamieŭ ja i maŭču ja —
Chaj zubami zvoniać!
* * *
Jak ahłochły, ja nia słuchaŭ —
Nia mieŭ apraŭdańnia:
Jak nia viedaŭ, mima vucha
Ŭsie puściŭ pytańni.
* * *
Da Ciabie idu — malusia,
Najmilejšy Boža:
Ty pačuješ, spadziajusia
I ŭsio dać mnie možaš.
* * *
Ja kažu: — Choć ja mylusia
Vorah chaj nia skača,
Ci ŭ darozie pachisnusia,
Chaj suproć nie krača!
* * *
Bo na rozhi ja hatovy —
Bol moj prad vačami:
Boh siače mianie jak drovy —
Płaču ja časami.
* * *
Abjavić moj hrech miarkuju —
Chaj-ža znajuć ludzi!
Ab hrachoch svaich sumuju —
Chaj mnie stydna budzie.
* * *
Vorah jość i jon zaciaŭsia —
Nielha adahnaci,
A u złości tak zaŭziaŭsia —
I vierch choča ŭziaci.
* * *
Za dabro tak nienavidzić —
Ja až źniemahaju:
I mianie zatoje brydzić,
Što dabra šukaju.
* * *
Ach, moj Boža dobry, miły
Ty nie adstupisia:
Sam nie maju bolej siły —
Ty nie adłučysia.
* * *
Paśpiašy na uspamohu,
Boh moj vielmi miły:
Daj zbaŭleńnie na darohu
I prydbaj mnie siły!
* * *
Budź Ajcu i Synu chvała
Ź Śviatym Ducham viečna,
Jak ciapier i jak byvała,
Tak i biezkaniečna.
* * *

PSALM 50.

Nada mnoju zžalsia, Boža,
Ŭ sercy miłasernym:
Zhładzić hrech Ty tolki možaš,
Choć ja byŭ niaviernym.

* * *

Zmyj ź mianie usio błahoje,
Što było niačysta:
Askrabi usio staroje,
Abatry na čysta!

* * *

Ja paznaŭ svajo pahanstva —
Zaŭždy prada mnoju
Hrech — majo takoje chamstva!
Stydna prad Taboju...

* * *

Hrešny vielmi prad Taboju
I chadziŭ ja kryva:
Słova ŭsio tvajo śviatoje —
Sudziš spraviadliva.

* * *

Ja ŭ hrachoch na śviet źjaviŭsia
Budu haravaci —
Tak pačaŭsia, naradziŭsia
Z svajej rodnaj maci.

* * *

A Ty tolki praŭdu lubiš
I mnie abjaŭlaješ;
Viečnaj mudraści nia zhubiš —
Kluč tajomny maješ.

* * *

Akrapi mianie hizopam —
Bielšy śniehu budu
I abmyty ad bałota
Prad vačami ludu.

* * *

Daj-ža radaść majmu słuchu —
Sam pryjdzi u hości:
Daj viasielle majmu duchu —
Až zajhrajuć kości!

* * *

Ad maich hrachoŭ pahanych,
Boža adviarnisia!
Kab ačyścić hrech i plamy,
Boža prychilisia.

* * *

Serca čystaje nastroiš
Na abraz svoj Božy;
Duch starečy ŭvieś adnoviš —
Prosty i pryhožy.

* * *

Ducha dobraha Śviatoha
Boža, nie adkłoniš;
Ad abliča darahoha
Svajho nie prahoniš.

* * *

Viernieš radaść dla zbaŭleńnia
Vaładarnym ducham.
Umacuj majo sumleńnie,
Kab Ciabie ja słuchaŭ.

* * *

Navuču chadzić niahodnych
Pa tvaich darohach
I naviernieсca biazbožny,
Jak paznaje Boha.

* * *

Spraŭ kryvavych, Zbaŭca — Boža,
Mnie nie daj tvaryci.
Spravadlivaść tvaju zmoža
Moj jazyk chvalici.

* * *

Boža, vusny mnie raźviažaš,
A tvajmu ja ludu
Chvału Božuju, jak skažaš,
Abjaŭlaci budu.

* * *

Žertvaŭ, kolki zažadaješ,
Daŭ-by z tvajej volaj,
Ty adnak ab ich nie dbaješ
I nia lubiš bolej.

* * *

Voś achviara — duch pakutny —
Boh jaje pryjmaje:
Sercam skrušanym i smutnym
Boh nie pahardžaje.

* * *

Na Syjonie budzie ščaście —
Z dobraj voli Božaj:
Ŭ Jerazolimie pakłaści
Ścieny Boh pamoža.

* * *

Tam nanosiać na achviaru —
Šmat cielat nałožać:
žertvu praŭdy i ŭsie dary
Pryjmieš, dobry Boža.

* * *

Budź Ajcu i Synu chvała
Z Śviatym Ducham viečna
Jak ciapier i jak byvała,
Tak i biezkaniečna.

* * *

PSALM 101.

Boža, vysłuchaj maleńnie —
Tvoj słuha hamonić,
A moj hołas u prašeńni
Hučnym kličam zvonić.

* * *

A kali ŭ biadzie pakliču,
Skoreńka pasłuchaj;
Kažny raz źviarni abliča,
Prychili mnie vucha!

* * *

Šmat čaho mnie budzie treba
Štodnia dakučaju,
A Ty šybka daj mnie ź nieba,
Ja što vyprašaju.

* * *

Dni maje tak niknuć skora,
Jak dym raspłyvucca,
Sochnuć kości maje z hora,
Jak vuhli tak trucca.

* * *

Ja — trava, što była ściata,
Serca bjecca viała,
Chleba ŭ budni, ci u śviata
Horła nia pryjmała.

* * *

Ja stahnaŭ — tak mnie baleła,
Što až kości nyli,
Až prysochli skroź da cieła —
Tak mianie zmaryli.

* * *

Adzinoki, biaz nikoha —
Pelikan ŭ pustyni,
Jak cień pudziła načnoha,
Jak sava ŭ ruinach.

* * *

Dzie-ž moj son, dasiul hłyboki?
Vielmi ja sumuju;
Varabiej tak adzinoki
Na strasie načuje.

* * *

Cełу dzień da poznaj nočy
Vorah słavu psociŭ:
Druh, što pierš chvaliŭ u vočy,
Prysiahaŭ suprociŭ.

* * *

Jeŭ ja popieł zamiest chleba,
Piŭ vadu z ślazoju,
Music heta tak i treba
Ciažkaju paroju?

* * *

A Ty z žaru, z abureńnia
I z śviatoha hnievu
Zniaŭ mianie iz padvyžšeńnia
I prahnaŭ na leva.

* * *

Dni maje jak cień minajuć,
Vysach ja jak siena,
Jak trava, što ŭ stoh kidajuć,
Jak u pieč palena.

* * *

Boža, Ty tryvaješ viečna —
Z rodu ŭ rod zaŭsiody
I žyvieš tak biezkaniečna —
Biaz nijakaj škody.

* * *

Nad Syjonam Ty paŭstanieš,
Miłaść nam pakažaš,
Bo pryjšoŭ čas zmiłavańnia —
Słova łaski skažaš.

* * *

Słuham Božym u spadobie
Na Syjon kamieńni:
Voś jany u hetaj probie
Płačuć ab zniščeńni.

* * *

Boža Imia strašna budzie
Ŭsim ludziam na śviecie:
Pakaracca Jamu ludzi
I cary jak dzieci.
* * *
Bo Syjon sam Boh zbuduje —
Ŭstavić svajo Imia:
I pakornych paškaduje —
Nie pahardzić imi.
* * *
I na pryšłaść u sumleńni
Ŭpisana ŭsio budzie:
Boha ŭ novym pakaleńni
Słavić buduć ludzi.
* * *
Z vyšyni śviatoj stalicy
Hlanuŭ Boh łaskavy
I zirnuŭ na doł ziamlicy
I na jejny spravy.
* * *
Kab pačuŭ płač viaźniaŭ Boh —
Volu daŭ narodu,
Kab synom pabitych moh
Daravać svabodu.
* * *
Kab źviaścili na Syjonie,
Boža, tvajo Imia, —
Słavu Božuju narodu
U Jeruzalimie.
* * *
Jak zbiarucca hramadoju
Ludzi ŭ adnu družbu
I cary pierad Taboju
Na śviatuju słužbu.
* * *
U darozie jon adkaža
Mocna, z cełaj siły:
"Dni karotkija pakažaš
Mnie, moj Boža miły".
* * *
I nia klič mianie adhetul
U dnioŭ pałavinie.
Z rodu ŭ rod tvajho tut śvietu —
Viek tvoj nie zahinie.
* * *
Ty ziamli pakłaŭ fundamant
U pačatku dzieła;
Pałažyŭ rukoj firmament
Tvoryš nieba cieła.
* * *
A choć nieba ustareje,
Ty na viek tryvaješ.
Jak adzieža ŭsio zbutvieje,
Ty viaki trymaješ.
* * *
Jak adziežu pieramieniš —
Ŭsio druhoje budzie,
A Siabie ty nie admieniš —
Viečna Boham budzieš.
* * *
Słuh tvaich synom viadziecca —
Z Boham ščaście majuć:
Ich nasieńnie nie źviadziecca,
Jak viaki tryvajuć.
* * *
Budź Ajcu i Synu chvała,
Z Śviatym Ducham viečna,
Jak ciapier i jak byvała
Tak i biezkaniečna.
* * *

PSALM 129.

Z hłybini ja klikaŭ, Boža,
Hołas moj pasłuchaj,
I uvaž mianie pryhoža —
Prychili mnie vucha!
* * *
Bo jak zvažyš na praviny,
Boža, chto strymaje?
Miłaserny Ty, adziny —
Ja ŭ Tabie tryvaju.
* * *
Ja-ž na Boha spadziajusia,
Na jahona słova:
U nadziei toj malusia —
Voś duša hatova.
* * *
Bolš jak storaž na śvitańnie
Izrael čakaje —
Na Haspodnie źmiłavańnie
Jon nadzieju maje.

* * *

Vybaŭleńnie jość u Boha —
Izraela zbavić,
Choć pravinaŭ vielmi mnoha,
Miłaserdzie spravić.

* * *

Budź Ajcu i Synu chvała,
Z Śviatym Ducham viečna
Jak ciapier i jak byvała,
Tak i biezkaniečna.

* * *

PSALM 142.

Boža, prośbu maju słuchaj
Ty adzin praŭdzivy!
Prychili mnie svajo vucha,
Boža spraviadlivy!

* * *

Nie uvachodź na sud z słuhoju
Bo mnie drenna budzie,
Bo chto zdzieržyć prad Taboju
Na tym strašnym sudzie?

* * *

Hnaŭ dušu maju nieščasnu
Vorah vielmi złosny
I asobu maju ułasnu
Topča jon niaznosny.

* * *

Asadziŭ u ciemry horła
Jak pieradumioršych —
Až mnie duch strašenna spiorła —
Ŭ sercy strach najhoršy!

* * *

Dni daŭniejšy ŭspaminaju —
Razvažaju ŭ myśli,
Tvaje spravy razmyšlaju,
Što z tvaich ruk vyšli.

* * *

Ruki uznošu, serca śmiahnie,
A duša hałodna —
Pić z krynicy Božaj prahnie,
Jak ziamla biazvodna.

* * *

Boža, vysłuchaj, schilisia!
Z hetaj prorvy skora.
Padymi, nie adviarnisia,
Bo duša užo chvora,

* * *

Rana daj paznać łaskavaść,
Bo nadzieju maju;
Boža, vyprastuj niepravaść —
Šlachu ja šukaju.

* * *

Boža, vyrvi, prybiehaju
Ja z svajej biadoju —
Z ruk varožych uciakaju,
Žyć chaču z Taboju.

* * *

Duch mianie tvoj dobry ŭvodzić
U kraj spraviadlivy;
Žyćcio ŭ praŭdzie amałodzić.
Boh moj litaścivy.

* * *

I dušu maju z ucisku
Vyviadzieš na volu.
A varožyja ŭsie śpiski
Rastrasieš pa poli.

* * *

Boža, vyhubi niahodnych,
Što mianie ŭciskajuć;
Ja — słuha tvoj, vykiń škodnych—
Boha chaj-ža znajuć!

* * *

Budź Ajcu i Synu chvała,
Ź Śviatym Ducham viečna,
Jak ciapier i jak byvała,
Tak i biezkaniečna.

* * *

ANTYFONA

Nie zvažaj, što my z hrachami,
Boža naš łaskavy:
Nie karaj Ty nas z baćkami
Za błahija spravy!

* * *

Kiryje elejson, Chryste elejson, Kiryje elejson!
Chryste pačuj nas, Chryste pasłuchaj nas!
Ojča ź nieba Boža, zžalsia nad nami!
Synie Zbaŭca śvietu Boža, zžalsia nad nami!
Duchu Śviaty Boža, zžalsia nad nami!
Śviataja Trojca adzin Boža, zžalsia nad nami!
Śviataja Maryja, Malisia za nas!
Śviataja Matka Boža, Malisia za nas!
Śviataja Dzieva nad Dzievy, Malisia za nas!
Śviaty Michale, Malisia za nas!
Śviaty Gabryjele, Malisia za nas!
Śviaty Rafale, Malisia za nas!
Usie śviatyja Anioły i Archanioły, Maliciesia za nas!
Usie śviatyja niabiesnyja duchi, Maliciesia za nas!
Śviaty Janie Chryściciel, Malisia za nas!
Śviaty Jozefie, Malisia za nas!
Usie śviatyja Patryarchi i Praroki, Maliciesia za nas!
Śviaty Piotra, Malisia za nas!
Śviaty Paŭle, Malisia za nas!
Śviaty Andreju, Malisia za nas!
Śviaty Jakubie, Malisia za nas!
Śviaty Janie, Malisia za nas!
Śviaty Tamašu, Malisia za nas!
Śviaty Jakubie, Malisia za nas!
Śviaty Filipie, Malisia za nas!
Śviaty Baŭtramieju, Malisia za nas!
Śviaty Mateušu, Malisia za nas!
Śviaty Symonie, Malisia za nas!
Śviaty Tadeušu, Malisia za nas!
Śviaty Macieju, Malisia za nas!
Śviaty Barnaba, Malisia za nas!
Śviaty Łukašu, Malisia za nas!
Śviaty Marku, Malisia za nas!
Usie śviatyja Apostoły i Evangielisty, Maliciesia za nas!
Usie śviatyja Vučni Pana Jezusa, Maliciesia za nas!
Usie śviatyja Niavinnyja Dzieci, Maliciesia za nas!
Śviaty Stefanie, Malisia za nas!
Śviaty Laurenty, Malisia za nas!
Śviaty Vincenty, Malisia za nas!
Śviatyja Fabijanie i Sebastyjanie, Maliciesia za nas!
Śviatyja Janie i Paŭle, Maliciesia za nas!
Śviatyja Kozma i Dziamjanie, Maliciesia za nas!
Śviatyja Giervazy i Pratazy, Maliciesia za nas!
Usie śviatyja Mučaniki, Maliciesia za nas!
Śviaty Sylvestar, Malisia za nas!
Śviaty Grygory, Malisia za nas!
Śviaty Ambrožy, Malisia za nas!
Śviaty Aŭgustynie, Malisia za nas!
Śviaty Hieronimie, Malisia za nas!
Śviaty Marcinie, Malisia za nas!
Śviaty Mikałaju, Malisia za nas!
Usie śviatyja Biskupy i Vyznaŭcy, Maliciesia za nas!
Usie śviatyja Vučycieli, Maliciesia za nas!
Śviaty Antoni, Malisia za nas!
Śviaty Benedykcie, Malisia za nas!
Śviaty Bernardzie, Malisia za nas!
Śviaty Daminiku, Malisia za nas!
Śviaty Francišku, Malisia za nas!
Usie śviatyja Śviatary i Levity, Maliciesia za nas!
Usie śviatyja Zakonniki i Pustyn-

niki, Maliciesia za nas!
Śviataja Maryja Magdalena, Malisia za nas!
Śviataja Agata, Malisia za nas!
Śviataja Lucyja, Malisia za nas!
Śviataja Agnieška, Malisia za nas!
Śviataja Cycylija, Malisia za nas!
Śviataja Kataryna, Malisia za nas!
Śviataja Anastazija, Malisia za nas!
Usie śviatyja Dzievy i Udovy, Maliciesia za nas!
Usie śviatyja Božyja, zastupiciesia za nas!
Budź nam miłaścivy, daruj nam Panie!
Budź nam miłaścivy, pasłuchaj nas Panie!
Ad usialakaha złoha, vybavi nas Panie!
Ad kožnaha hrechu, vybavi nas Panie!
Ad tvajho hnievu, vybavi nas Panie!
Ad raptoŭnaj i niespadziavanaj śmierci, vybavi nas Panie!
Ad hnievu, nienaviści i usiakaj błahoj voli,vybavi nas Panie!
Ad ducha niačystaści, vybavi nas Panie!
Ad piarunoŭ i navalnicaŭ, vybavi nas Panie!
Ad kary ziamlitrasieńnia, vybavi nas Panie!
Ad zarazy, hoładu i vajny, vybavi nas Panie!
Ad śmierci viečnaj, vybavi nas Panie!
Praz tajnicu tvajho śviatoha učałaviečańnia, vybavi nas Panie!
Praz prychod tvoj, vybavi nas Panie!
Praz naradžeńnie tvajo, vybavi nas Panie!
Praz Chryst i śviaty post tvoj, vybavi nas Panie!
Praz kryž i mučeńnie tvajo, vybavi nas Panie!
Praz śmitrć i pachavańnie tvajo, vybavi nas Panie!
Praz tvajo śviatoje z umioršych paŭstańnie, vybavi nas Panie!
Praz tvajo śviatoje u Nieba ušeście, vybavi nas Panie!
Praz prychod Śviatoha Ducha Paciašyciela, vybavi nas Panie!
U dzień tvajho sudu, vybavi nas Panie!
My hrešnyja, Ciabie prosim, pačuj nas Panie!
Kab hrachi nam adpuściŭ, Ciabie prosim — pačuj nas Panie!
Kab karu nam daravaŭ, Ciabie prosim — pačuj nas!
Kab nas da ščyraj pakuty pryviaści mieŭ łasku, Ciabie prosim — pačuj nas!
Kab Ekkleziju Tvaju śviatuju bierahčy i kiravać mieŭ łasku, Ciabie prosim — pačuj nas!
Kab Ajca śv. i usie duchoŭnyja stany biaroh u śviatoj pabožnaści, Ciabie prosim — pačuj nas!
Kab niepryjacielaŭ śviatoj Ekklezii upakaryŭ, Ciabie prosim — pačuj nas!
Kab vaładaram i kniaziam chryścijanskim daŭ supakoj i praŭdzivuju zhodu, Ciabie prosim — pačuj nas!
Kab uvieś narod chryścijanski abdaryŭ supakojem i jednaściaj, Ciabie prosim — pačuj nas!
Kab usich błudziačych da jednaści

z Ekklezijaj paklikaŭ i usich niaviernych pryvioŭ da śviatoj Evangielii, Ciabie prosim — pačuj nas!

Kab nas samych ućviardziŭ i zachavaŭ u svajej śviatoj słužbie, Ciabie prosim — pačuj nas!

Kab dumki našy padniaŭ da niabiesnych pažadańniaŭ, Ciabie prosim — pačuj nas!

Kab usim dabradziejam našym daŭ viečnuju zapłatu, Ciabie prosim — pačuj nas!

Kab dušy našy, bratoŭ, svajakoŭ i dabračyncaŭ našych vyratavaŭ ad viečnaj zahuby, Ciabie prosim— pačuj nas!

Kab uradžaj ziamli daŭ i biaroh jaho u całaści, Ciabie prosim — pačuj nas!

Kab usich viernych pamioršych nadzialiŭ viečnym supakojem, Ciabie prosim — pačuj nas!

Kab pryniaŭ łaskava našy prośby, Ciabie prosim— pačuj nas!

Synie Božy, Ciabie prosim — pačuj nas!

Baranak Božy, katory znosiš hrachi śvietu,daruj nam,Panie!

Baranak Božy, katory znosiš hrachi śvietu, pasłuchaj nas Panie!

Baranak Bošy, katory znosiš hrachi śvietu, zžalsia nad nami!

Chryste, pačuj nas — Chryste, pasłuchaj nas!

Kiryje elejson, Chryste elejson, Kiryje elejson!

Ojča naš, katory jość u niebie. Śviacisia imia Tvajo. Pryjdzi vaładarstva Tvajo. Budź vola Tvaja, jak na niebie, tak i na ziamli. Chleba našaha štodziennaha daj nam siańnia. I adpuści nam hrachi našy, jak i my adpuščajem vinavatym našym. I nia uvodź nas u spakusu. Ale zbaŭ nas ad złoha.Aman.

PSALM 69.

Hlań na słabaść, dobry Boža,
Ŭstań i padzivisia!
Pamahčy mnie peŭna možaš —
Tolki paśpiašysia!
Chaj źbiantežacca ŭsie tyja,
Što dušy šukajuć:
Chaj stydajucca błahija,
Što mnie zła žadajuć!
Chaj ad stydu zapałajuć,
Što tak rahatali:
Chaj paviernuć, uciakajuć,
Što "cha-cha" hukali.
Chaj viasioła ŭznosiać kliki,
Boha što šukajuć:
"Boh nad nami jość Vialiki!" —
Tak niachaj hukajuć.
Ja ubohi i mizerny —
Boža, paśpiašysia,
Ty pamocnik miłaserny —
Zbaŭca, nie paźnisia!
Budź Ajcu i Synu chvała
Z Śviatym Ducham viačna,
Jak ciapier i jak byvała,
Tak i biezkaniečna.

***

V. Boža, słuhi svaje zbaviš,
R. Usia nadzieja ŭ Bohu.
V. Jak ćviardynia hetak stanieš
R. Ad abliča złoha.
V. Vorah nas niachaj nia zmoža.
R. Złości syn nia pieramoža.
V. Nie addaj nam, Boža mocny, jak my nahrašyli.
R. Nie adpłačyvaj za złości, jak my zasłužyli.
V. Nam jašče malicca treba za Ajca Śviatoha Paŭlusa.
R. Daj zdaroŭje, łasku ź nieba,

barani ad złoha.

V. I za našych dabradziejaŭ molimsia taksama.

R. Chto nam dobraje što ździeiŭ Adpłaci im, Boža: daj im ščaście tut i u niebie z žyćciom viečnym. Aman.

V. A usim pamioršym viernym.

R. Viečny daj prypynak, Boža, u ščaści tvaim śvietłym — Viečny adpačynak!

V. I spakojna chaj spačynuć.

R. Aman.

V. Za bratoŭ tut niaprysutnych molimsia sardečna.

R. Zbaŭ ich, Boža, miłych, smutnych i pacieš ich viečna. Kab im, Boža, toje ździeiŭ, jak mieli nadzieju.

V. Daj im pomač z svajho tronu.

R. Daj z Syjonu abaronu.

V. Mianie, Boža miły, słuchaj.

R. Pryjmi hołas moj — pasłuchaj.

V. Boh chaj budzie z vami.

R. Z tvaim ducham — taksama.

Malimosia! Boža, što lituješsia zaŭsiody i adpuskaješ, pryjmi našuju prośbu, kab my i usie tvaje słuhi, jakich viažuć łancuhi hrachoŭ, praz tvaju miłasernuju łasku byli raźviazanyja.

Prosim Ciabie, Boža, pasłuchaj i daruj praviny tym, što Ciabie moluć i spaviadajuć svaje praviny. I nam akažy łaskavaje adpuščeńnie i supakoj.

Boža, akažy nam biazmiernaje tvajo, łaskavaje miłaserdzie: Kab nam Ty daŭ i adpuščeńnie usich hrachoŭ i taksama toj kary, na jakuju my hetym zasłužyli.

Boža, jakoha my źnievažajem hrachami, a łahodzim pakutaj: pryjmi z svajej łaski prośbu tvajho narodu: I adviarni ad nas bič tvajho hnievu, na jaki my hrachami zasłužyli.

Usiomahutny viečny Boža! Zžalsia nad tvaim słuhoju Archipastyram našym Paŭlusam i kiruj jaho pavodle svajej łaskavaści na darohu viečnaha žyćcia: kab šukaŭ z tvajej pomačaj taho, što tabie padabajecca i kab da taho usiej siłaj imknuŭsia.

Boža, ad Ciabie śviatoje pažadańnie, dobraja rada i spraviadlivaje dzieła: daj svaim słuham supakoj, jakoha śviet dać nia moža, kab našaje serca paddałosia tvajmu zakonu i kab adyjšoŭ padman vorahaŭ, a nastupiła pad tvajej apiekaj spakojnaja para.

Boža, zapali połymiam Śviatoha Ducha našaje nutro i serca, kab my tabie słužyli čystym ciełam i spadabalisia ačyščanym sercam.

Boža, usich viernych Stvaryciel i Adkupiciel! Daj adpuščeńnie usich hrachoŭ słuham i słužankam tvaim: kab łaskavaść, jakoj jany zaŭsiody žadali, praz pabožnyja prośby atrymali.

Prosimo Ciabie, Boža, kab našaje dzieła pryhatavaŭ svaim natchnieńniem i pamahaŭ dakanaci: kab kažnaja našaja malitva i dzieła z Taboju pačynałasia i z Taboju pačataje kančałasia.

Usiomahutny viečny Boža, Ty, što panuješ nad žyvymi i pamioršymi, zžalsia nad tymi usimi, jakich uvažaješ, što praz vieru i dzieła buduć tvaimi: pakorna Ciabie prosimo, kab jany dastupili ź vialikaj łaskavaści adpuščeńnie usich hrachoŭ, — tyja, za jakich

my pastanavili malicca praz zasłuhi Usich Światych, — tyja, jakija jašče na hetym śviecie astajucca, abo užo na toj śviet pierastupili. Praz Jezusa Chrystusa Pana našaha... Aman.

V. Boh chaj budzie z vami.
R. Z tvaim ducham taksama.
V. Pasłuchaj nas, Usiomahutny, miłaserny Boža.
R. Aman.
V. A dušam viernych praz Božaje miłaserdzie viečny adpačynak! Aman.

***

Pierałažyŭ, apracа Litanii, a. Jazep Hermanovič M. I. C.

Praŭdzivaść Katalickaj Ekklezii.

Katalickuju Ekkleziju załažyŭ sam Jezus Chrystus. Razpaŭsiudziŭ praz svaich Apostołaŭ pry źvierchnictvie św. Piotry: "Ty skała, a na hetaj skale zbuduju Ekkleziju maju, a bramy piakielnyja nie pieramohuć jaje" (Mat. 16, 18). Hetyja słovy starejšyja ad Focija, Kierularyja, katoryja dali pačatak svajej ekklezii. I u dzień Zysłańnia Śviatoha Ducha i paźniej šv. Piotra pakazyvaŭ svaju uładu. Usim Apostołam daŭ uładu dziejańnia cudaŭ, a najbolej dzieiŭ šv. Piotra. Paćvierdžali praŭdzivaść Ekklezii praz cudy. Padtrymlivaje praz Śviatoha Ducha svaju Ekkleziju. Pamahaje pry kiravańniu i paćvierdžaje da siahodniašnich časaŭ praŭdzivaść svajej Ekklezii cudami. Voś adzin cud z niedaŭnych časaŭ.

Azdaraŭleńnie zakonnicy.

Zakonnica Anna-M a r y j a, majučy 22 hady mocna zachvareła na suchoty. U 26 hodzie była u apošniaj stadyi hetaj chvaroby dy zusim aślepła. Lekary vyskazali svoj pahlad, što užo ničoha nia mohuć zrabić, bo zbližajecca śmierć. Pryhatavałasia na śmierć, prymajučy Apošniaje Pamazańnie. U dzień śviata Uniebaŭziaćcia N. Dz. Maryi, rana pačuła hładžańnie zimnoj rukoj, pa spalanym haračkaj łobie. Dumała, što heta robić adna iz siaścior zakonnych. Prasiła, kab jaje bolej nie datykali. Kali pačuła ad siostraŭ, što jaje nijakaja siastra nie datykała, nie chacieła vieryć. Paśla hetaha mocna zasnuła. Abudziła jaje iznoŭ datykańnie. Hetym razam ubačyła Najśviaciejšuju Dzievu Maryju. Była ubranaja u ciomna-niabiesny płašč, usiejany zorkami i z gviazdzistaj karonaj na hałavie. Pavoli adchodziła ad łožka i padymałasia uharu. Zyrvałasia chvoraja z łožka. Siostry dumali, što heta pradśmiertny atak. Kinulisia jaje uspakaivać. Ale pierakanalisia, što jana dobra vidzić, zhinuła haračka i usiakija abjavy chvaroby. Hety cud zastaŭ paćvierdžany praz lekaraŭ, katoryja jaje lačyli. (Charuhva Maryi 1931 h. bač. 314).

***

ADKAZ MARYI.

U Nericey (France) byŭ viedamy usim žycharom adzin kaleka,

katoraha prazyvali Ciahninaha, za svaje suproćrelihijnyja vystupańnia. Adnojčy vybirałasia z taho miesta pielhrymka u Lourdes. Spatkaŭšy jon adnaho razu dźvie, najbolej aktyŭnyja pry arhanizacyi, žančyny, začapiŭ ich, kažučy: "Čuju, što vybierajeciesia u Lourdes. Moža-b ady skazali Maryi, kab prysłała mnie novuju nahu. Bajusia tolki, što heta budzie niemahčyma, bo čuŭ, što nia usie zakazy vypaŭniaje. U kažnym razie nie zabudźciesia pryvieści jej adkaz". Začeplanyja žančyny nie źmiešalisia ad takich naśmieškaŭ. Pryrakli pryvieźci adkaz. — Paśla pavarotu z pielgrymki, miž spatykajučymi,znajšoŭsia i Ciahninaha. Z ździekam uśmieški, zbliziŭsia da žančynaŭ, katorym paručyŭ hetuju spravu, z zapytańniem, jaki jamu pryvieźli adkaz?" — Adna ź ich adkazała: "Kali skazała Maryi, što prosiš novaj nahi, Maryja adkazała, što vielmi mała prosiš; u tvaich hadoch jość važniejšaja sprava ad nahi, treba čystaj dušy. A chacia časta varočuju zdaroŭje ciełu, to čaściej varučuju zdaroŭje dušy. A Ciahninaha bolej patrabuje viery, jak zdaroŭje nahi. I heta jamu pasyłaju". Źmiešaŭsia naš Ciahninaha. Ničoha nie skazaŭ. Niešta ustrasianuła im. Hetaja prostaja žančyna, z katoraj chacieŭ paździekavacca, dała jamu takuju navuku. Zaŭstydžany, pahladzieŭ na prysutnych inšym vokam. Ad hetaha dnia u im niešta źmianiłasia. Adny kazali, što viarnułasia jamu viera, druhija dzivilisia, nia mohučy znajści adkazu. A kali pa paŭhodzie taja, katoraja była snadziem u rukach Maryi, pryjšła adviedać śmiarotna chvoraha i zapytała jaho, ci jon zadavolany z pryviezienaha adkazu, prycisnuŭ da vusnaŭ ružaniec i adkazaŭ: "Ja sapraŭdy ščaślivy, što toj adkaz pryjšoŭ u čas". (Gaell Carillous, bač. 17).

NAVUČONYJA NAVINY.

..*Budapest.* — Vuharskija vučonyja vynajšli sposab z małaka vyrablać miasa. Padobna maje dobry smak i šmat kaloryi. U niekatarych balnicach užo chvorym takoje miasa padajuć. Najbolej tym, katoryja majuć zachovyvać dyjety.

Java. — Nazyvajecca buravym polusam. Siarednia byvaje 800 buraŭ na hod. U Santa Maryja (Kalifornija) byvaje bura, najčaściej adzin raz na 2 hady.

ZAŁATYJA MYŚLI

Chto jość doŭha ciarplivy, toj asiahnie udaču, a chto spiašajecca, toj pakłypaje.

Na "Siaŭbit" atrymana: Ad Mrs. Holak $5; Mr. Dokurno $5; Doktara N.N. $5; S-va Charneckich $2. Usim ščyra dziakuju.

Padpiska na hod 70 centaŭ, cana adnaho exemplara 15 c.

Vydaviec-Redaktar (Publisher-Editor) : Rev. Francis Cherniawski

Address: 164 Broadway, Fort Edward, New York, U.S.A.

Printed by The WHITERUTHENIAN PRESS * 452 South Ave., Syracuse 4, N. Y.